

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 385 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 11 mai 1955

Belșugul și lumina-s de nedespărțit

Sămănatul se apropie de sfârșit pe întreg cuprinsul țării. Vin la rând alte munci și alte treburi. Până la recoltatul porumbului, până la scosul cartofilor sau la culesul strugurilor în vii, mai este.

Alte munci și alte îngrijiri trebuie date plantelor pentru a asigura belșugul. Belșugul pe care și-l doresc țărani, belșug pentru care muncesc și muncitorii în uzine și fabrici, făcând unelte și mașini și celelalte produse industriale de care are nevoie satul, belșugul pe care li-l dorște și „Albina”, vine din muncă.

Vine din muncă, dar nu numai din muncă.

Vine din muncă și din știință.

Și dacă la muncă țărănimea muncitoare se pricepe, apoi știință și lumină e în stare și-i doritoare să primească și mai mult decât îi dăm noi acum. Vine o vreme când viața căminelor noastre culturale, a caselor de citit, a bibliotecilor trebuie să crească nemăsurat de mult.

În iarnă căminele ne erau neîncăpătoare; uneori, unele, neîncălzite. În primăvară drumurile erau des-

Constantin Prisnea

Prim locțiitor al Ministrului Culturii

fundate și oamenii veneau cu greu din capătul satului. Caravana cu film nu intra, mai ales pe vremea rea, în toate satele noastre din cauza drumului prost.

Acum greutățile acestea nu mai sînt. După iunie, vin în satele noastre mii și mii de studenți, de elevi ai ultimelor clase ale școlilor medii, care pot și trebuie să ajute la munca culturală.

Cei ce răspund de activitatea culturală în sate trebuie să folosească aceste condițiuni pentru ca în jurul acestor așezăminte de cultură să strângă într-un număr și mai mare decît pînă în prezent țărănimea muncitoare a satelor noastre.

Muncile de întreținere a culturilor nu-s îndeajuns de prețuite de unii țărani muncitori. E adevărat, sînt mai migăloase, trebuie făcute de mai multe ori. Dar roadele pe care ele le aduc sînt foarte însemnate. De aceea, trebuie să găsim cît mai multe forme pentru

a aduce la cunoștința țărănilor muncitori metodele cele mai înaintate pe care trebuie să le folosească în munca lor.

Acum mai bine de cincizeci de ani în urmă, Gh. Coșbuc publica în „Albina” un articol intitulat „Joile rele”, dovedind netemeinicia unor sărbători păgîne, legate de anumite superstiții.

Superstițiile nu s-au împrăștiat cu totul, neștiința n-a fost pe de-a-ntregul alungată și loc pentru lumină și cultură în satele noastre se mai găsește berechet.

Învățătorii, agronomii și medicii, zootehniștii și veterinarii, toți ceilalți intelectuali ai satelor noastre au înalta îndatorire patriotică de a îmbunătăți neconținut activitatea căminului cultural, casei de citit și bibliotecii. Să muncim cu stăruință zi de zi, în fiecare sat al țării, pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al țărânimii muncitoare.

Slovele lui Gheorghe Barițiu din „Foaia pentru minte, inimă și literatură”, din 1839: „educația poporului e cea dintîi treabă a patrioților” ne stau la inimă.

Au terminat prima prașilă la sfecla de zahăr

Brigada I-a de cîmp a gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită” din comuna Ziduri, raionul Rîmnicul Sărat, a început zilele acestei prașitului sfectei de zahăr. Brigadie-

rul Iordache Olteanu și-a organizat bine munca, iar echipele din brigadă s-au chemat la întrecere socialistă. Și întrecerea a dat roade. Colectiviștii au terminat prima prașilă la 9

hectare cultivate cu sfectă de zahăr. Frunțașă pe brigadă a fost echipa a 6-a condusă de utemistul Radu Marin. Ea a prașit cea mai mare suprafață.

ÎN SPRIJINUL HOTĂRÎRII

Nu e de mirare că oriunde te-ai duce, în aceste zile vei întîlni aceeași bucurie, aceeași dirzenie a oamenilor muncii de a sprijini Hotărîrea cu privire la reducerea de prețuri.

Ce-ai zice, cititorule, să mergem împreună prin mai multe colțuri ale țării? Să poposim înții în comuna Chiajna, ce se află „la doi pași de București” — precum spun localnicii. Iată-l pe rea Dumitru Răducan ieșind din cooperativă. Și-a cumpărat omul haine noi-nouțe, l-au costat numai 386 lei. Dacă venea cu cîteva săptămîni în urmă, îl costau 480 lei. Dintr-odată a economisit 100 lei. Probabil că-i va depune la C.E.C., iar miine, poimîine, își va cumpăra alte lucruri folositoare.

Să mergem mai departe, prin îndepărtatul raion Lăpuș, în satul Lăschia. De picam aici în zilele de la sfîrșitul lui aprilie, am fi vă-

zut bucuria cu care au primit țărâni muncitori Hotărîrea. I-am și văzut cum — încumentîndu-se să înfrunte vremea umedă — au ieșit la munca cîmpului.

Acum, nu ne rămîne decît să mergem la sfat și să aflăm că sătenii din Lăschia sînt frunțașii comunei Făurești la toate muncile. De ce? Au terminat în întregime arăturile de primăvară, iar pe unii ca Farcaș Vasile, Pașca Alexandru, Dochiță Ion sau Coroian Cornel îi găsești acum muncind la întreținerea culturilor. Întrebîndul pe deputatul Filip Andrei de hărnicia consătenilor el dă același răspuns: „noi nu ne facem decît datoria, mai ales acum, cînd vedem ajutorul pe care ni l-a dat guvernul, mai ales acum cînd avem exemplul altor muncitori ce au îndeplinit cincinalul”. Iată-ne acum și în Tîgmandru- sat de prin părțile Sighișoarei. Pe-

trișor Teodor, Tec Petru și ceilalți salariați ai cooperativei robotesc din zori și pînă seara tîrziu. Într-o săptămîină s-au făcut aici atîtea achiziții și contractări, încît s-a depășit cu mult planul lunar.

Și acum, să ne oprim și într-o piață de oraș. Să poposim la Craiova. Flăcăii aceia veseli sînt colectiviștii din Coșofenii din Față. Au adus în ultima vreme pe piață 22 miei, 3 porci, spanac, peste 3.000 legături ceapă și usturoi...

Ne despărțim, cititorule, dar poate în curînd vei fi și tu printre cei vizitați. Și-om scrie despre tine ca despre un harnic muncitor al ogorului, ca despre unul care luptă pentru fărîrea unui trai mai bun întregului popor muncitor.

După corespondențele trimise de

B. Alexandru,
I. Gritto și C. Dumitrescu

„Vom avea un rod bogat la toamnă”. Acestea sînt cuvintele cu care m-a întîmpinat Curtu Draghina președinta gospodăriei colective din comuna Semlac, raionul Arad, controlînd în același timp cu grijă pomii din livadă, pentru a vedea dacă nu-s atacați de vreo boală sau dăunători.

Fotoreporter C. Focșa

Intrecerea pentru cea mai bogată recoltă a cincinalului

Nici o zi, nici un ceas pierdut

INSAMINȚEAZA PORUMB PESTE

PLAN

Grija de a executa la vreme însămînțările din această primăvară a fost preocuparea cea mai de seamă aflată a sfatului popular, cit și a țărănilor muncitori din comuna Liteni, raionul Fălticeni.

Zilele acestea, în Liteni au fost terminate în întregime însămînțările. Frunțașii comunei, printre care Filip Ștefan, Parasca Petru, Maria Maniliuc, Ilie Vasile, Petrea Ciubotaru și alții, au fost primii care au terminat de însămînțat la vreme și după metode înaintate toate culturile lor.

În prezent se continuă însămînțatul porumbului peste plan.

I. Marțolea
corespondent

SEMÂNATUL BUMBACULUI

Muncind cu toată dragostea, sătenii din Sparșov, raionul Oltenești, au reușit să înlăture bălțile ce se formaseră nu de mult pe ogoarele lor. Cu toate greutățile întîmpinate, cei din Sparșov sînt frunțașii pe raion la însămînțatul bumbacului. Membrii gospodăriei colective „30 Decembrie”, antrenati în întrecere socialistă, au fost primii care au însămînțat bumbacul pe întreaga suprafață planificată.

Exemplul lor a fost urmat apoi de întovărășiți, care au însămînțat aproape în întregime bumbacul, ca și de ceilalți țărani muncitori din comună. În fruntea acestei munci au stat neobosiți colectiviștii Marin Năstase, întovărășitul Bălăieru Marin și țărani muncitori Vasile Ștefan.

PRĂȘESC FLOAREA SOARELUI

Colectiviștii din comuna Dăeni, raionul Măcin, cum au terminat însămînțările, au pornit să prășesc floarea soarelui. În scurt timp colectiviștii au prașit 50 hectare cu floarea soarelui. Ion Militaru și Ștefan A. Militaru au prașit cea mai mare suprafață. Ei își depășesc zilnic norma cu cîte 100—130 la sută, iar în carnețelele lor numărul zilelor-muncă crește.

Să continuăm întrecerea pentru cea mai mare recoltă de porumb

Dragă tovarășe Vasile Pirou,

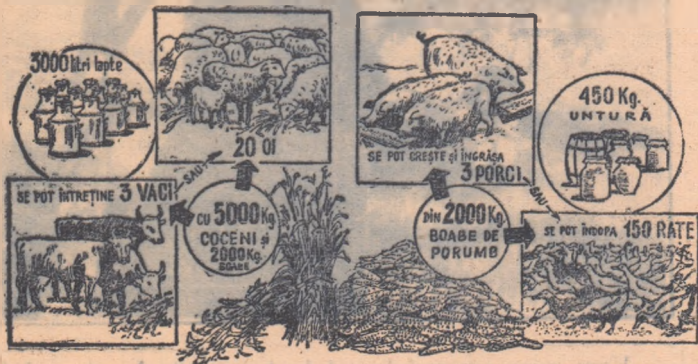
Citind scrisoarea mea, o să te întrebi: „De când și de unde mă cunoaște pe mine omul ăsta? Eu locuiesc în Costești din Vale, pe meleagurile raionului Găești și dinsul tocmai în partea de miazănoapte, în raionul Săcueni“. Ei bine,

rumb, în rinduri drepte. Prașile i-am dat trei și toamna am dus acasă 4.000 kg. boabe porumb, ceea ce ar veni 5.700 kg. boabe la hectar. Eu, cu o parte din porumb am îngreșat doi porci contractați și unul pentru casă. Juncanii mi-s și ei grași acum. Am arat

șine. Și uite, vezi dumnea-ta, de aceea eu anul acesta am mărit suprafața cultivată cu porumb. Am semănat 1,50 hectare și rru în rinduri drepte, ci în cuburi așezate în pătrat. O să pot folosi acum prașitoarea și în lung și în latul ogorului. Tocmai despre asta vreau să-ți vorbesc acum. A semăna la vreme, încă nu-i totul pentru a obține recolte mari. Semănăturile trebuie îngrijite cum scrie la carte. Și să nu te miri, dar eu îți propun dumitale să continuăm întrecerea și după 1 Mai, să vedem cine va obține recolte mai bogate de porumb. Și nevastă-mea cică să fixăm obiectivele întrecerii. Cum s-ar zice obiective precise, iată-le: semănatul porumbului în pătrat, prașitul de patru ori fără a mușuroi, copilitul la vreme, polenizarea suplimentară și plivitul griului de cel puțin trei ori. După recoltarea păioaselor, să semănăm porumb furajer. Sint sigur că voi culege de pe 1,50 hectare, 9.000 kg. porumb boabe.

Eu aștept răspunsul dumitale și îți doresc spor la muncă. Și chiar de mă întreci, să știi că nu mă supăr.

Sălăjan Vasile
țaran muncitor din comuna Pișcolt, raionul Săcueni

te cunosc de când s-a ținut consfătuirea pe țară a frunțașilor în agricultură, la București. N-ai spus dumneata atunci că pământul țării noastre e roditor și de pe el, dacă îl îngreșăm și îl lucrăm după cum ne învăță știința, putem culege recolte chiar de două ori mai mari ca cele dobândite până acum? Ai spus. Iar eu am citit în ziar. Iată de unde te cunosc.

Anul trecut eu am semănat doar 0,70 hectare cu po-

cu ei și la vecinii care nu au atelaje. Prin cooperativă am valorificat peste 500 kg. lapte. Ne dădea vaca mult lapte, că și noi îi dădeam uruială. Nu-ți mai vorbesc dumitale de păsările ce le-am crescut, apoi de porumbul valorificat prin cooperativă. Dă-i porcului 4 kg. porumb și-ți dă 1 kg. grăsime. Dar coceni! Ehe! taie-i mărunț, udă-i cu apă sărată, mai pune și borhot ori uruială și dă la vite. Rămân paiele de ru-

Ce lucrări sînt de făcut în prisacă

Mai mulți apicultori, printre care Panta Andrei din Oradea și Ivan Gheorghe din Mărunțiș, raionul Cislău, ne-au scris să le publicăm un sfat despre lucrările de primăvară în stupină. Dăm mai jos răspunsul tovarășei ing. ROSENTHAL CORA, de la disciplina de apicultură a Institutului Agronomic din București.

În această perioadă este necesar să continuați cu lucrarea de lărgire a cuibului de albine, adică să puneți în stup rame cu faguri buni și cu celule de albine. Întârzierea acestei lucrări împiedică dezvoltarea familiilor de albine, căci matca nu are loc pentru depunerea ouălelor, albinele lucrătoare nu au unde depune nectarul proaspăt și nu pot clădi faguri. În momentul în care albinele încep să producă ceară — ca urmare a culesului — puteți folosi, la lărgire, faguri artificiali. Aceste rame le veți așeza între ultima ramă cu puiet și

ramele cu provizii de hrană.

Pentru schimbarea cuibului, primele două rame cu faguri artificiali clădiți le veți pune în mijlocul cuibului, una lângă alta. Celelalte rame artificiale care urmează a fi olădite le veți așeza întotdeauna între ramele deja olădite, împingînd treptat ramele vechi spre marginea cuibului, iar pe cele noi aducîndu-le spre mijloc.

Odată cu sosirea culesului, albinele vor începe depozitarea mierei. Dacă în prejma prisăcii nu sînt masive melifere, (plante cu blocuri bogate în nectar) o importantă lucrare este

transportarea familiilor de albine în apropierea masivelor, atunci cînd acestea înfloresc. Folosind această metodă, veți putea obține o recoltă sporită de miere. Odată cu începerea culesului de salcîm, — de care ne mai despart cîteva zile — este necesar să urmăriți creșterea în greutate a familiilor de albine. În cazul stupilor verticali, cînd cele 12 rame de cuib au fost acoperite cu albine, iar 7—9 rame din ele au puiet, trebuie să treceți la așezarea magazinelor. La stupii orizontali veți lărgi cuibul.

După culesul de salcîm, pentru a putea obține producții și mai mari de miere este necesar să împiedicați roiul natural.

Pentru a evita această roire, trebuie să luați o serie de măsuri ca: aerisirea și asigurarea unui spațiu îndeajuns în stup, asigurarea unei baze melifere în apropiere, etc. O măsură bună este și ridicarea treptată din familiile ce vor să roiască a ramelor cu puiet căpăcit și formarea de roiuri artificiale. Prin aceasta contribuiți la mărirea numărului de familii. Aceste roiuri le veți forma mai puternice, pe 4—5 rame dacă le dați o matcă împerecheată și pe 2—3 rame dacă le dați o botcă de matcă. După formare, roiurile se întăresc cu albine de la alte familii puternice.

Să cultivăm cît mai mult porumb

Prof. A. ROMANOVICI
colaborator științific al Academiei R.P.R.

Sînt unele plante cultivate care rodesc mult și din roadele cărora oamenii muncii trag multe foloase. Porumbul stă în fruntea acestor plante, deoarece aduce cel mai mare belșug în gospodăria țaranului muncitor.

Pentru a vedea care din plantele cultivate aduc mai mult belșug, oamenii de știință au măsurat puterea de hrănire a rodului pe care îl dau la hectar diferite plante. În acest scop ei au folosit ca măsură unitatea nutritivă (hrănitore). În urma măsurătorii s-a dovedit că porumbul dă față de celelalte plante cultivate cele mai multe unități nutritive la hectar, adică este planta care dă cele mai multe substanțe hrănitore. Din graficul de mai jos se poate vedea că porumbul poate da în mijlociu la hectar peste 5.000 unități nutritive, în timp ce pășunea nu dă decît 700 unități nutritive la hectar, fîneața 1.200, lucerna 2.500, etc. Aceasta înseamnă că porumbul produce de 2 ori mai multe substanțe hrănitore decît sfecla de nutreț, orzul, lucerna și mult mai mult decît celelalte plante cultivate.

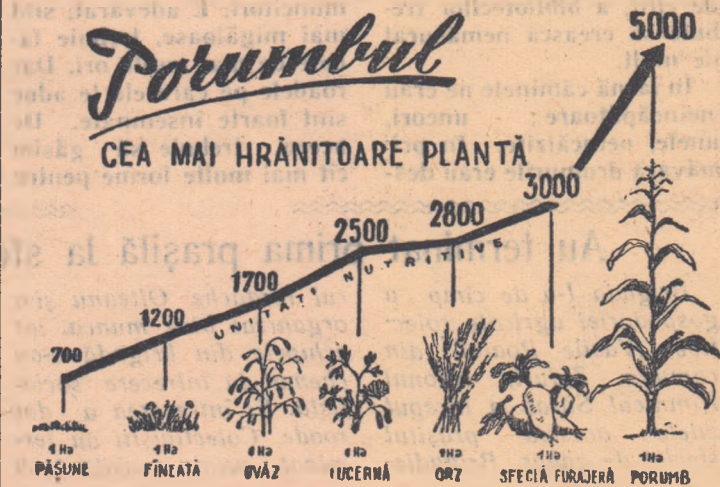
Frunțașii în producția de porumb din țara noastră, aplicînd chibzuit regulile agrotehnice, folosind metode înaintate ca: alegerea și încălzirea la soare a seminței înainte de semănat, semănatul în pătrat,

me de porc, sau 200-250 kg. unt de pe urma creșterii animalelor. Cu producția de porumb boabe de pe un hectar se pot ingrășa într-un an 5-6 porci pînă la greutatea de 200 kg. fiecare, iar strujenii de porumb de pe un hectar, tocați și pregătiți în amestec cu alte nutrețuri, ajung pentru a hrăni o pereche de boi sau două vaci timp de 150—180 zile.

Porumbul se cultivă și pentru nutreț murat. Aceasta nu este întrecut de alte nutrețuri murate prin puterea lui hrănitore. Ingrășarea chibzuită a animalelor în regiunile de cîmpie, cu ploi puține, nu se poate face fără folosirea porumbului murat. De pe un hectar se poate obține o producție de peste 40.000 kg. porumb murat, ceea ce înseamnă nutrețul necesar pentru întreținerea a 4 vaci pe timp de un an.

Cele de mai sus ne arată deci trebuința de a cultiva cît mai mult porumb. Sînt locuri unde semănăturile de toamnă au fost distruse din cauză că pe ele a bălțit apa; sînt ogoare care din cauza bălțirii apei nu au putut fi lucrate și însămințate la vreme cu alte plante. Toate acestea trebuie arate și însămințate cu porumb.

Pentru îmbunătățirea traiului său și întărirea economiei țării, fiecare țaran muncitor trebuie să lupte în zilele care urmează pentru înfăptuirea sar-

copilitul și polenizarea suplimentară, aplicarea a 3—4 prașile, etc., au obținut în mijlociu cîte 3.500-4.000 kg. porumb boabe la hectar. Aceasta deci înseamnă puțința de a obține cîte 1.000-1.200 kg. grăsi-

cinei patriotice de a nu lăsa nici un petec de pământ nelucrat și neînsămîntat. Peste tot, unde este cu puțință, să se cultive porumb. Aceasta este chează belșugului în gospodăria țaranului muncitor.

Prezentări de CĂRȚI „Cum am obținut 5000 kg. porumb boabe la hectar“

Broșura „Cum am obținut 5.000 kg. de porumb boabe la hectar“ este un bun îndrumar pentru orice țaran muncitor care vrea să smulgă pământului producții mari de porumb.

În numai cîteva pagini — cît cuprinde broșura — autorul, țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bolintin Vale, raionul Crevedia, împărtășește cititorilor din experiența sa care i-a adus recolta de 5.000 kg. boabe la hectar.

Astfel, el arată aici grija ce o are pentru ca pământul să fie bine lucrat și gunoit. Mare atenție dă acest frunțaș al recoltelor mari, prașilelor pe care le face porumbului.

— Numai prin cele patru prașile am putut ține pământul curat de buruieni și afinat — spune Cristea I. Niculae în broșura pe care o recomandăm spre a fi citită de cît mai mulți țărani muncitori.

Emisiuni de RADIO

Vineri, 13 mai 1955 — Program I — orele 5,30: Emisiune pentru sate. Orele 15,15: Vitrina cu cărți noi. Orele 20,45: Jurnalul satelor.

Sîmbătă, 14 mai 1955 — Program I — orele 5,30: Emisiune pentru sate. Orele 18: Program muzical la cererea frunțașilor și colectivelor frunțașe în întrecerea socialistă din industrie și agricultură. Orele 20,45: Jurnalul satelor.

Duminică, 15 mai 1955 — Program I — orele 11,20: Cîntă orchestra de muzică populară radio, dirijată de Ion Luca Bănășeanu. Orele 12,20: Program muzical la cererea frunțașilor și colectivelor frunțașe în întrecerea socialistă din industrie și agricultură. Orele 16,30: Jurnalul satelor.

Contracte individuale cu S.M.T.-ul

An de an, tot mai mulți țărani muncitori din comuna Cindești raionul Buhuși, se conving de superioritatea muncii făcute cu tractoarele S.M.T.-ului. Dacă anul trecut în Cindești au arat numai 3 țărani muncitori cu tractoarele S.M.T.-ului, apoi anul acesta numărul lor a crescut cu 40. Printre aceștia se află Ion Nășivescu, I. I. Sirbu, Girlea Grigore și alții.

Tache Vasilache
correspondent

Intovărășirea zootehnică „1 Mai”

S-a dus vremea când țărani muncitori din lipsă de pășune erau nevoiți să-și dea puținele oi ce le aveau în turma de oi a chiaburilor. Și toamna nu se alegeau cu nimic. Oile erau slabe, iar chiaburii le opreau cea mai mare parte din brânză și lână.

Azi în comuna Dăngești din raionul Loviștea, 124 țărani muncitori și-au adunat cele 461 oi într-o întovărășire zootehnică, căreia i-au dat numele de „1 Mai”. Pășunea asigurată și avantajele mari ce le au, vor face ca ei să aibă mai multe venituri de pe urma creșterii animalelor, iar la oraș să trimită mai multe produse.

Cornel Pantazescu
correspondent

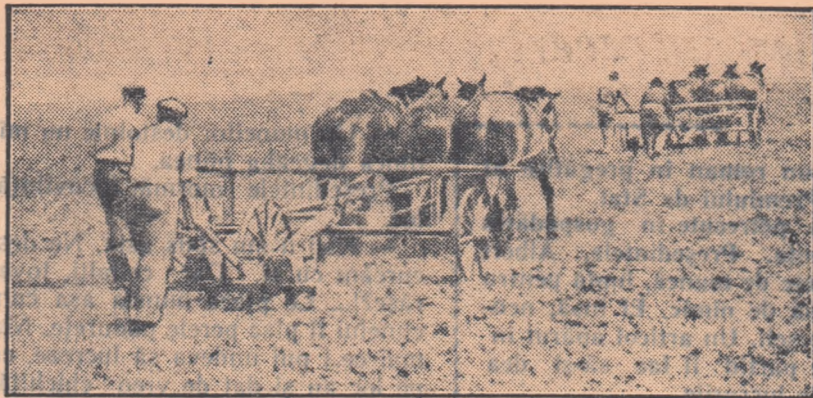
O nouă întovărășire agricolă

Țărani muncitori din satul Rădulești, raionul Vida, sînt dornici să obțină an de an recolte tot mai bogate. De aceea, ei au studiat cu multă atenție statutul model al întovărășirilor agricole, de unde au desprins o serie de învățăminte folositoare. Apoi au trecut la constituirea comitetului de inițiativă alcătuit din tovarășul Marin Dumitrana, Dumitru Gh. Nicola, Bratu Roman și Tudor Mihai. Aceștia au început imediat munca de lămurire în rândul țărănilor muncitori din sat, reușind ca într-un timp foarte scurt să atragă 13 familii de țărani muncitori în întovărășirea agricolă.

Astfel, în ziua de 1 Mai a avut loc în satul Rădulești inaugurarea întovărășirii agricole „1 Mai”.

Fifială Ilie
correspondent

La semănatul porumbului

Pe baza experienței de anul trecut, colectivității din comuna Zimand Nou, raionul Arad, seamănă iarăși porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Munca însă li-i mai ușoară acum, căci și-au transformat semănătorile obișnuite ca să semene direct în cuiburi depărtate la 70 cm. pe rând și între rânduri, cite 2-3 boabe de porumb.

Puține cuvinte sînt scrise pe acest steag de un roșu aprins: „Comună fruntașă pe raion în muncile agricole de primăvară”. Dar aceste cuvinte vorbesc despre vrednicia oamenilor din comuna Petrești, raionul Carei, despre cele 3 și 4 mii kg. boabe porumb obținute de ei la hectar anul trecut. Cînd privești drapelul așezat la sfatul popular, în văzul tuturor, parcă îți vezi pe țărani muncitori din Petrești luptîndu-se cu vremea, folosind fiecare zi bună de lucru pentru a-și însămînța ogoarele. Il vezi pe deputatul circumscripției nr. 2, Oroș Ioan, discutînd seara cu oamenii din circumscripție. Și ce discută? Cîte hectare s-au însămînțat, cine a însămînțat și cine nu, cîte atelaje au ieșit pe cîmp, cum să fie ajutați cei care nu au atelaje, apoi despre întrecerea patriotică ce o au cu circumscripția nr. 3. Aici e deputat Horn Tiberiu, cel care anul trecut a cules de pe 0,60 hectare 4 mii kg. porumb boabe, iar grîu, peste 2 mii kg. la hectar. Dar parcă Horn Tiberiu șade? Nu, și el se sfătuiește cu oamenii din circumscripție, iar a doua zi toți sînt la arat și semănat.

Așa au muncit stăpînii de azi ai pămîntului din Petrești, reușind să termine însămînțările la toate culturile. 160 hectare semănate cu

porumb, din care 80 în cuiburi așezate în pătrat, apoi orz, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, sute de hectare.

Au primit drapelul roșu de frunți pe raion, drapelul întrecerii patriotice. Au dreptul să se bucure. Se bucură de munca lor. Sînt ele, în raionul Carei și alte comune care au terminat însămînțările, dar drapelul tot la cei din Petrești rămîne, că ei au terminat primul. Spun unii, că o să-l piardă în campania întreținerii culturilor. Aceasta rămîne de văzut. În Petrești, cartofii semănați devreme și iarovați, au răsărit. Cober Gh. își are sapele și prășitoarea pregătite; la fel și Bort Iosif și Mor Francisc. Zilele acestea ei încep prășitul. Oroș Ioan a și plivit grîul de buruieni, așa că e greu de întrecut astfel de oameni. Petreștenii au planificat să obțină pe comună 2.400 kg. boabe porumb la hectar, dar ei vor obține 3 și 4 mii kg. boabe. Și nu se laudă. Rețman Anton a obținut anul trecut 5.700 kg. porumb boabe la hectar, Rizmei Anton, 5.300 și ca ei mulți alții. Acestea sînt dovezi că se pot obține recolte sporite. Iată pentru ce țărani muncitori din Petrești sînt siguri că drapelul va rămîne în comuna lor.

Mihail Borza

De ce a rămas în urmă comuna Bulbucata

Pînă în prezent comuna Bulbucata, raionul Mihăilești, este codașă pe raion în campania de însămînțări. În această comună, pînă zilele trecute, nu se însămînțase decît jumătate din suprafața prevăzută deși timpul este de mult prielnic.

Această situație se datorește comitetului executiv al sfatului popular comunal. Și aceasta o arată foarte bine faptele. Așa numitul comandament al însămînțărilor n-a dus nici o activitate, nu s-a ocupat mai de loc de felul cum decurg însămînțările.

Membrii comitetului executiv comunal n-au căutat să folosească în această campanie sprijinul însemnat al deputaților și delegatelor de femei.

Cînd unii deputați, ca Marcela Dumitrescu, Nicolae Vidroiu, Gh. Marinică și alții au venit din proprie inițiativă la comitetul executiv pentru a-l sprijini în campania de însămînțări, aceștia au fost folosiți la întocmirea diferitelor „situații”.

Astfel, președinta (Steliana Neicu) și secretarul (Voicu Berbaru) comitetului executiv nefiind ajutați de deputați și delegați harnice de femei, deși au mers adesea pe teren, n-au putut să cuprindă întreaga comună și n-au putut deci sprijini pe acei care aveau nevoie de acest lucru. Comitetul executiv comunal n-a folosit în mod organizat nici tehnicianul agricol din comună și nici paznicii de cîmp. Activitatea cultural-politică de masă nu a fost la înălțimea cerințelor bătăliei însămînțărilor.

Așa sînd lucrurile, comitetul executiv comunal n-a reușit în nici o zi să știe exact ce suprafață a fost însămînțată în comună, care țaran muncitor este fruntaș sau codaș la însămînțări care circumscripție electorală e fruntașă pe comună sau care sînt în întîrziere cu însămînțările din cauză că nu au atelaje, pentru a le veni la timp în ajutor.

În comună Bulbucata sînt posibilități ca însămînțările să se termine în scurtă vreme. Pentru aceasta, trebuie ca sfatul popular al comunei să tragă învățăminte din greșelile avute pînă acum și să ia măsuri grabnice de îndreptare a lucrurilor.

TOATĂ GRIJA PENTRU ÎNTREȚINEREA CULTURILOR I

Grîul răsărit frumos făgăduiește recolte bogate.

Colectivității din Zimand Nou știu însă că dacă plivesc grîul de buruieni, sporul de recoltă va fi cel puțin de 10-15 la sută. De aceea, ei fac și această lucrare.

În această zi însorită, munca e mai spornică, mai plăcută la prășitul mazărei. Și chiar dacă soarele obosește vreun colectivist, sora de ocrotire îi poartă multă grijă.

În fotografie: sora Muller Elisabela dă colectivistei König Lena din echipa a 3-a de cîmp, doctorii pentru dureri de cap.

Fragmentul acesta face parte dintr-un roman în pregătire al scriitorului Asztalos Istvan, laureat al Premiului de Stat.

Autorul prezintă fapte și întâmplări petrecute în gospodăria agricolă colectivă „Libertatea” din Bonța. Președintele, Albert Iános, om cu multă tragere de inimă și sete de muncă, luptă pentru ca oamenii din colectivă să nu ducă lipsă de nimic. El însă, neorientându-se just, săvârșește o serie de greșeli. Un articol apărut în ziar și discuția cu secretarul regiunii de partid îl fac să-și dea seama la vreme de greșală și să îndrepte lucrurile.

Grîul era nădejdea lui. Și cea mai mare mîndrie a lui era că, din toată regiunea, de doi ani de zile încoace, numai gospodăria lui împărțise cele mai multe roade colectivștilor. Tăiașe din ziare toate articolele în care se vorbea despre acest lucru și le păstra sub cheie, într-un sertar anume, împreună cu actele de căpetenie ale colectivei. Tocmai din această pricină a tresărit speriat cînd a dat cu ochii, în ziarul regional, de un articol în care conducerea gospodăriei și membrii ei se alegeau cu o săpuneală zdravănă. Se scria acolo că sînt egoiști, că nu vād mai departe de lungul nasului, că nu mai vor să primească pe nimeni în rîndurile lor, că astă primăvară au votat împotriva candidaților noi... Ba scria chiar și despre pătania cu mazărea neplivită... Cum a citit, s-a și înființat la comitetul regional și s-a dus întins la primul secretar.

— D-apoi asta ni se cuvine nouă, tovarășe Varga? l-a întrebat cu glas jicnit, plin de imputare.

Tovarășul Varga nu i-a răspuns. l-a împins numai scaunul mai aproape:

— Ia loc, tovarășe Albert, și să stăm oleacă de vorbă.

El însă a rămas tot în picioare. — Să-mi spui, mai întii, cine ne-a pîrît?

— Asta n-are importanță, tovarășe Albert. Intrebarea-i dacă are sau nu dreptate cel care a scris articolul?!

Albert l-a țintit pe secretar cu o căutătură încrunțată:

— Apoi, nu prea are în toate — a încercat el să se apere și a întors îndată vorba: dar să zicem că are... La ce nevoie însă să ne facă de rușine în fața tuturor?... Ca să rîdă și dușmanul de clasă?... Doar ziarul e citit de toată lumea.

Chipul tovarășului Varga s-a destins într-un zîmbet.

— Ei, nu-i tocmai așa. Dacă undeva e o greșală, puțin ne pasă ce crede dușmanul de clasă; îl criticăm deschis pe cel care a greșit. Și, nu-i așa, la dumneavoastră s-a petrecut o asemenea greșală. Gravă chiar... Ia spune-mi mai bine, ce hotărîre ați luat?...

Albert Iános a rămas nemișcat pe scaun. Numai ochii-i clipeau nedumeriți. Acum ce dracu să spună?... Aseară citise ziarul cu pricina, iar dimineață nu mai stătuse de vorbă cu nimeni, ci, mînios durnăre, luase primul tren casă ajungă aici, la regiune.

— Încă n-am hotărît nimic — rosti el în cele din urmă.

— Și dumneata, tovarășe Albert, ce părere ai? îl descusu mai departe, secretarul.

O vreme tăcu, apoi deodată își smuci întăritat capul:

— Dracu' să-i ial E ușor să te așezi în totul de-a gata; au dreptate membrii colectivei.

Dădu din mîna a lehamite, apoi ceva mai încet, urmă:

— Nu zic, și eu m-am cam gîndit la asta. După cum vād, mai de vreme, mai ūrziu, tot trebuie s-o facem. Pămîntu-i mult, iar noi sîntem puțini... Dar pe noi nu ne întrebă nimeni, numai se apucă să scrie la ziar că așa și pe dincolo... Se uita la tovarășul Varga ca omul care își dă seama limpede că așa ceva totuși nu-i pe dreptate.

Tovarășul Varga a tăcut o vreme privind undeva înaintea lui, apoi a dat din cap înțelegător, precum că, ei, da, asta-i în regulă, apoi deodată l-a întrebat:

— Dar țiganii, tovarășe Albert, țiganii ce, nu sînt oameni?

Președintele și-a încrețit din nou fruntea și l-a privit mirat parcă pe secretar.

— Păi, pe Dádăcsi și pe Pili i-am primit doară, așa-i?...

Tovarășul Varga a scuturat numai din cap.

— Un muncitor destoinic nu mîncă degeaba piinea.

Președintele mormăi încuviințator.

— Nici n-am spus asta. Ne descurcăm cu ei. Dar ceilalți, tovarășe?!... Le place munca așa cum ciinelui îi plac perele pădurețe. Numai ce-i pui undeva să lucreze, că pe loc au și dat de vreo chichiță; despică firul în patru și iacătă-i că se și scribesc de lucru. Desigur, și țiganii sînt oameni, dar nu despre asta e vorba...

— Dar despre ce?

— Despre... cum să spun?... Vreau să zic că nici n-apucă omul

S-au mai ciorovăit încă multă vreme asupra acestui lucru, apoi au trecut la altele. În cele din urmă au ajuns la o înțelegere: Albert Iános să-i convingă pe toți membrii că trebuie primit în colectivă orice om cinstit și că nici țiganii nu trebuie dați la o parte. Doar Dádăcsi și bătrînul Pili știu prea bine de ce e-n stare fiecare țigan din Bonța.

Înainte de a-și lua rămas bun, pe Albert Iános nu l-a răbdat inima să nu mai întrebă:

— Ei, nici acuma nu-mi spui cine ne-a trădat?... Atunci cum pornesc eu la lucru dacă nu știu.

să piardă un lucru, că ei l-au și găsit... Ei, ce mai... au mîna cam lungă, fură. Asta-i adevărul.

Tovarășul Varga protestă rîzînd: — Nu toți, tovarășe, nu chiar toți.

— Apoi, nu chiar toți, numai la fiecare zece cite unul. Dar cum nici una din scăfîrliile celor zece nu are fereastră să vedem ce-i înăuntru, cum să-l putem alege?...

cine-i dușman în jurul meu?... Tovarășul Varga a clătinat din cap:

— Măi, ce om de neînțeles ești! Ei, apoi să ț-o spun: dumneata însuși ai fost, dacă vrei să știi. Săptămîna trecută a fost pe la dumneata în gospodărie un tovarăș de la ziar și chiar dumneata singur i-ai povestit tot ceea ce s-a scris. — Eeu?!

Deodată îi fulgeră prin minte că într-adevăr, înainte cu o săptămîna, fusese la el un tovarăș... Da, dar el nu-i spusese decît că toți colectivștii au primit o groază de grîu și alte cereale, că tot satul îi invidiază și că acum chiar și țiganii s-ar îmbulzi... l-a spus, ce-i drept, cît s-au chinuit și cu mazărea.

„Tiii, para mă-si. De bună seamă, ăla le-o fi spus... Și ce băiat de omenie părea... Dădea numai din cap și încuviința mereu în timp ce însemna ceva într-un carnet”.

Înghiți odată în sec, apoi întrebă cu ciudă:

— N-a fost cumva vre-odată croitor tovarășul acela? Tare s-a priceput să-mi întoarcă vorbele... adăugă numaidecît.

— Nu le-a întors decît pe fața lor adevărată, rise tovarășul Varga.

Așa s-a întîmplat pe urmă că, în primăvara anului următor, s-au putut înscrie alți o sută treizeci de familii de țărani muncitori în colectivă din Bonța. Și printre ele, și douăsprezece familii de țigani.

În romînește de
L. CRIȘAN

ONUFRIE INȚELEPTUL

de Th. Pătrașcu

Onufrie, în plină adunare,
Acum un an, a dat un strașnic zvon
Că știe el, că-n noi, în fiecare
Se-ascunde un destoinic agronom

Că n-am stors tot cît poate da cîmpul
Și de cît poate da n-avem habar,
Că hărnicia și cu-agronomia
Ne înzecesc recolta la hectar.

Și-a despiciat știința nouă-n șase,
Așa cum se pricepe dumnealui,
Că a sărit ca ars și moș Gherase:
— „Ascultă mă băiete, ce tot spui?”

Ce, pîn-acum, ararăm după carte?
Ce-am semănat cu-agronomia-n mîini?
Prea mergi mata, Onufrie, departe...
Ia-n vezi, c-aci în sală-s și bătrîni”.

Onufrie n-a ris. Nici nu clipit-a
Dar a rostit pe față, tuturor:

— „Cu plug de lemn au scos străbunii pita...
O scoatem azi cu plug tras de tractor.

Să spună moș Gherase, are dreptul...
El toamna, la ce grîu se aștepta?”
— „Ei, na! O face iar pe înțeleptul...
Mă așteptam la-afita cît ieșea”.

— „Eu nu aștept atît cît o să iasă...
Nu! Cu pămîntul nu mă joc țintar!...
Eu am să urc la toamnă-n pod acasă.
Trei mii de chilograme la hectar.

Cum știe în uzină muncitorul
Cît o să dea, cînd anul s-o sfîrși,
La fel să știm și noi cît dă ogorul...
Cît vrem afita poate dărui!”

„Onufrie-nțeleptul”-l botezase
În ris, acum un an, întregul sat.
Dar astăzi crede chiar și moș Gherase
Că-i învățat și-i demn de-a fi urmat.

MEȘTERII BOGAȚIEI ZOOTEHNICE

Din negura vremilor când oamenii își apărau averea, de fiare și de alți oameni, înarmați doar cu sulite, turma de vite era o bogăție.

Azi, după zeci și zeci de mii de primăveri, oamenii seamănă păduri și întunecă cerul cu răsuflarea de cărbune a orașelor industriale. La răsărit, pe tărîmul sovietic, puterea uriașă a mărunților atomi dă lumină și mină mașini pentru întreaga oară în lume. Dar vitele au rămas o bogăție.

Cît de mare e această bogăție și cum poate omul să o pună în valoare deplină, am înțeles ușor și limpede de curînd, vizitînd sovhozul „Gorki-II”, situat la vreo treizeci de kilometri de Moscova.

STĂPINII NATURII

Serghei Gavrilovici Semionov, directorul sovhozului, are ceva deosebit în felul său de a fi: nu numai siguranța de sine, calm de conducător încercat și îndrăzneală tinerească. Aș vrea să-l asemuiască sfetnicilor din povești, bătrîni și înțelepți, care sînt sprijinul voevozilor buni, iubitori de popor. Dar el nu-i bătrîn, ci un om zdravăn, în floarea vîrstei, zîmbitor, giumeț. Ne conduce la ferme, ne prezintă pe îngrijitori sau pe tinerii ingineri, sosiți în sovhoz de pe băncile institutelor superioare. Se sfătuiește cu fiecare și dă sfaturi. E mîndru de marile realizări ale sovhozului, dar, modest, le atribuie pe deplin colectivului. În timpul vizitei noastre l-am văzut mai întunecat la față doar o singură dată. Povestea despre anul 1941:

— Sovhozul s-a evacuat spre răsărit, cu o parte din averea lui. Am jertfit atunci și am trimis ostașilor mii și mii de păsări de rasă... Linia frontului a trecut pe aproape de tof. Fasciștii au fost opriți nu departe, în dreptul șoselei... Au fost apoi necesare mari străduințe pentru a reface sovhozul. Dar azi, după cum se vede, sîntem mult mai bogați ca înainte de război.

Serghei Gavrilovici Semionov ne-a înfățișat pe scurt istoricul sovhozului „Gorki-II”, decorat cu „Ordinul Lenin”. Ne-a vorbit despre cei 15 oameni din sovhoz care în decembrie 1953 au primit steaua de Erou al Muncii Socialiste, despre cei șase muncitori decorați cu „Ordinul Lenin”. În 1954 au participat la Expoziția Agricolă Unională 75 de oameni din sovhoz și anul acesta numărul lor va spori la 150. Sovhozul, ca participant la Expoziție, a primit diploma cl. I și ca dar un autocamion și un automobil „Pobeda”.

Adesea, în colhozurile din preajmă, operește mașina lui Serghei Gavrilovici. Acesta coboară zîmbitor, purtînd pe piept steaua de Erou al Muncii Socialiste, stringe mîna celor ce-l întîmpină și apoi se interesează de toate problemele, sfătuirîndu-i pe colhoznici cum să se gospodărească mai bine. Uneori Serghei Ga-

vilovici ține comunicări la Academia de Științe, ori răspunde invitației conducătorilor partidului și guvernului sovietic de a veni la sfaturile despre propășirea agriculturii socialiste.

... Și totuși directorul sovhozului n-a fost decît un simplu muncitor, strungar la uzina „Ilici”. În anul 1930 partidul l-a trimis să sprijine pe țărani, să mumească în agricultură, asemenea lui Davidov, din „Pămînt desțelenit”.

Un alt purtător al stelutei de aur este Natalia Komarova. Ne-a primit în biroul de lângă laboratorul de analiza laptelui. Urmărea explicațiile pe care ni le dădea un tînăr inginer și din cînd în cînd îl completa, adîncind lămuririle științifice. Ea conduce o fermă mare, cu sute de vite, fermă ce dă statului zilnic mii și mii de kilograme de lapte. În sectorul ei se fac experiențe de tratare a vacilor cu raze ultraviolete, se folosește și mulsul electric; din ferma ce-o conduce s-a ales vaca Vaza, campioană a Expoziției, ce dă pe an 10.640 kg. lapte cu un mare procent de grăsimi.

Așa cum este, o femeie în vîrstă, mîndră, energică, cu pregătire științifică și tehnică, Natalia Komarova pare o profesoară ce-a crescut zeci de promoții de specialiști. De fapt este o simplă muncitoare cu o îndelungată experiență în îngrijirea vitelor. Cum spune ea:

— De 33 de ani îngrijesc de vaci. E drept că azi citesc cărți de economie politică, cărți de zootehnie, căci trebuie să ținem pas cu știința.

Îngrijitorii de vite din fermă nu numai că țin pasul cu cea mai înaintată știință din lume — cea sovietică — ci înfăptuiesc lucruri ce par o adevărată înfrîngere a naturii.

Ce-ar spune unii săteni de-ai noștri, obișnuiți să mulgă de la vacile lor 3—4 litri de lapte pe zi, dacă ar fi văzut ca noi la „Gorki-II” vaci ce dau zilnic 54 litri de lapte? Ar spune poate că-i o minune.

Nu! Nu-i o minune! E o înfăptuire a îngrijirii științifice dată vitelor, a mulsului după program și în urma masajului ugerului și mai ales a hranei raționale și consistente, dată după cea mai atentă observație a calităților vitei și furajelor.

Fiecare vacă are nevoie de-o îngrijire specială, după organismul ei. Asta înseamnă că omul ce-o are în grijă trebuie să fie îndrăgostit de munca sa și să studieze zootehnia, așa cum muncesc și studiază tovarășii de la „Gorki-II”.

ORAȘELUL ALB AL PĂSĂRILOR ALBE

Așa am numit în gînd șirurile de clădiri albe, înalte și spațioase unde se adăpostea principala avere a sovhozului — cele 110.000 de păsări mai albe de cît iile și cămășile de sărbătoare. Orașelul e întins și crește neasemuit de repede. Numai anul acesta se vor înălța încă zece clădiri mari pentru mii și mii de păsări de rasă albă rusească.

Dar ca să nu ne rătăcim s-o pornim de la început, adică de la clădirea incubatoarelor automate. Fabricate de specialiști sovietici, incubatoarele — aparatele de clocire artificială a ouălelor — au o capacitate foarte mare. Un singur incubator clocește 39.000 ouă. În incubator se face automat potrivirea căldurii și întoarcerea oului. Incubatoarele produc anual sute de mii de pui.

Am vizitat și clădirile unde se face îndoparea automată a puilor, în 24 de zile. Puilor li se umple gîșca de trei ori pe zi, cu ajutorul unor aparate speciale. Ei cresc foarte repede și devin curînd buni de tăiere.

În clădirile speciale pentru găinile ouătoare e multă curățenie și lumină. Pe lângă perete sînt mici cotețe în care intră găina să ouă.

Ușa cotețului se închide automat, după intrarea găinii. Așa se poate ști precis cîte ouă a făcut fiecare găină.

O zecime, 11.000 din găinile sovhozului, în 1954 au dat cîte 204 ouă, iar unele găini, nu-

mite „recordiste”, au dat anul trecut 300—330 ouă. În total, în 1954, ferma de păsări a dat 7.400.000 ouă, adică vreo sută de camioane mari încărcate.

NUTREȚUL DE AUR — PORUMBUL

Ne-am pus și noi întrebarea: Cu ce sînt hrănite zecile de mii de păsări și sutele de vite? E nevoie de recolta de pe cîteva mii de hectare. Or sovhozul n-are decît vreo 950 de hectare pămînt arabil.

Directorul sovhozului a înțeles mirarea noastră și zîmbind ne-a explicat că printr-o îngrijită folosire a fiecărei palme de ogor, se asigură pentru ferme toate nutrețurile brute și zemoase.

Mi-am dat seama și mai bine de felul cum sînt asigurate nutrețurile în sovhozul „Gorki-II” citînd articolul „Experiența noastră în cultivarea porumbului”, scris de Serghei Gavrilovici Semionov în revista „Moskovski Kolhoznik”.

De cîteva ani sovhozul are suprafețe tot mai mari semănate cu porumb, alit pentru masa verde — pentru strujeni, cum zicem noi — cît și pentru boabe.

În preajma Moscovei iarna vine mai devreme și pleacă mai tîrziu decît pe la noi. Totuși, pe baza studierii științifice a condițiilor locale și printr-o muncă chibzuită cu mijloace mecanizate perfecționate, s-au dobîndit recolte foarte bogale chiar fără ploaie indestulătoare. În 1953 s-a cultivat porumbul în trei feluri: cu răsaduri crescute în ghivece nutritive și răsădite în cuiburi așezate în pătrat; cu semințe semănate în cuiburi așezate în pătrat; în rînduri.

Pe lotul unde s-au pus răsaduri în ghivece nutritive, s-au făcut trei prașile și s-au introdus la a doua afinare îngrășăminte chimice. La 20 august 1953 porumbul a ajuns de vreo 4 metri înălțime. După recoltarea de la 15—20 septembrie, recolta de masă verde, care apoi a fost insilozată, a fost de 80.000 kg. la hectar. De pe un alt lot s-a recoltat 94.000 kg. porumb masă verde la hectar.

Cu ajutorul porumbului insilozat și a altor culturi furajere, se asigură în cea mai mare parte hrana păsărilor și vitelor.

Văzînd rezultatele cultivării porumbului în sovhoz, mi-am amintit de cuvintele unui agricultor român mai bătrîn, de prin părțile Iașului, spuse nu de mult la o consfătuire a fruntașilor:

— Porumbul e nutreț de aur. Cînd pui grăunțele în pămînt să te gîndești că sameni galbeni, nu păpușoi!

★

Dragi cititori, iată doar cîteva cuvinte despre cele văzute în sovhozul „Gorki-II”, despre meșterii bogăției zootehnice, care ne sînt prieteni, tovarăși și frați puternici, de care sîntem mîndri și pe care-i iubim.

Mihai Dumitriu

Brigada artistică din Gîrbou

Pe gîrboeni nu i-a răbdat inima să stea cu mîinile în sin nici în zilele ploioase. De cum se zbicea un petec de pămînt, pînă-n amurg îi și găseai la însămîntat. Cînd începea să se înnopteze, săliile căminului cultural din Gîrbou, raionul Jibou, răsuna de zeci de glasuri, de rîsete, de veselie. Toți erau bucuși. În ultimele zile, ceas de ceas, au sporit ogoarele însămîntate.

Acum oamenii au venit la căminul cultural pentru a afla cum o să-și sprijine la grăbirea însămîntărilor, brigada artistică de agitație. În seara aceasta membrii brigăzii artistice alcătuiesc noul program pe care urmează să-l prezinte în fața țăranilor muncitori. Tînărul I. Hossu, împreună cu profesorul Maxim, cu I. Mureșan și I. Andraș, hotărăsc noul program: monoloage, cîntece, poezii. Toate îndeamnă la muncă pentru grăbirea însămîntărilor, pentru sporul recoltelor.

Acum, cînd programul e alcătuit, brigada începe prima repetiție.

Pentru fruntașii la însămîntări

În cuvinte pline de vioiciune, adesea de haz, prezentatorul de programe arafă cuprinsul programului. Cu deosebită plăcere ascultă cei din sală, monologul închinat celor mai harnici țărani muncitori, luptători pentru recolte bogate. Cînd se auziră nume ca A. Lucaci, P. Turi-

an, A. Nemeș, sala răsună de aplauze. În Gîrbou toată lumea știe că cei numiți au fost între primii la însămîntat. În tăcerea care învâluie apoi sala, profesorul Maxim vesti în versuri rezultatul întrecerii între satele comunei Gîrbou, din care primul a ieșit Călăcea.

Mindru steag pe drept ai luat

*Ca fruntaș la-nsămîntat,
La etapa II-a vezi,
Călăcea să nu îl pierzi.*

E luptă mare acum. În comună s-au alcătuit 32 grupe de într-ajutorare, care nu au altă grijă, de cum mijesc zorile pînă-n înnoptat, decît aceea ca nici un țăran muncitor să nu aibă pricină de a sta pe loc cu însămîntatul.

Ei, dar ca treaba să meargă strună, nici o înțepătură nu strică cîte o dată.

*Dacă este bine spusă
și se rimerește-n plin,
Gluma-i doctorie bună,
chiar de ustură puțin.*

spuneau versurile recitate cu tilc de I. Hossu. Peste ultimul cuvînt se auzi scîrțitul ușii.

— Și pentru că e vorba de doctorie — spuse atunci prezentatorul de programe, rîzînd și privind cu înțeles către noul venit — secretarul sfatului popular — să le zicem o strigătură și vînovaților că difuzoarele făgăduite tot nu le-am văzut la față.

*Sfatul n-a pus difuzoare
nici acuma și ne doare.
Ne amină spre-a le pune
cînd o fi televiziune?*

întreabă în risul tuturor, Aurelia Trifu.

Secretarul sfatului se simte rușinat și e nevoit să înghită doctoria dată de brigadă.

Grija pentru calitatea programelor

S-a înoptat de-a binelea. Membrii brigăzii nu pleacă acasă. Repetă cu sirguință. Nici țăranii muncitori care au venit la cămin nu se îndură să plece, deși mîine se vor scula dis-de-dimineață pentru a porni spre ogoare. Hossu, Maxim, Andraș, Mureșanu, care făuriseră și cea mai mare parte a textelor, ascultă repetiția brigăzii și urmăresc în același timp pe fețele ascultătorilor răsunele ce-l au în sufletul lor monoloagele, cîntecele, poeziile. Cîteva din versuri mai trebuie dăltuite. Și interpretarea unora din ele lasă încă de dorit. Mai sînt destule de făcut.

Munca brigăzii artistice de agitație din Gîrbou e însă muncă rodnică. Și ar putea fi încă mult îmbunătățită, dacă s-ar folosi forme artistice mai felurite, cum ar fi, bunăoară, corul vorbit, înjghebarea unor pe-rechi de dansatori etc. Posibilități există. Aceasta o dovedesc sutele de spectatori ce vin cu prilejul manifestărilor ce au loc aici, la casa lor de lumină, căminul cultural.

Mălina Cajal

De la o săptămîină la alta

A zecea aniversare a Zilei Victoriei

Popoarele lumii întregi au sărbătorit cu adîncă bucurie împlinirea a zece ani de la marea victorie obținută de poporul sovietic împreună cu aliații săi, împotriva hoardelor hilleriste. Omenirea progresistă va slăvi veșnic glorioasele fapte de arme ale Armatei Sovietice, care a purtat pe umerii ei principala povară a luptei împotriva dușmanului comun al popoarelor iubitoare de libertate — militarismul german.

La Berlin a avut loc cu acest prilej o ședință festivă la care au luat parte delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice, precum și delegații guvernamentale din celelalte țări de democrație populară. Cu deosebit interes a fost ascultată cuvîntarea rostită de G. M. Perouhin, șeful delegației sovietice.

Vorbitorul a arătat că situația de astăzi, cînd după zece ani de la terminarea războiului Germania se mai află împărțită, se datorește cercurilor imperialiste ale puterilor apusene, care se pronunță pe față împotriva făturii unei Germanii unite, cu adevărat democrate și iubitoare de pace.

Guvernul sovietic s-a pronunțat și continuă să se pronunțe pentru statornicirea unei Germanii într-un stat unit și independent, care să se dezvolte ca un stat pașnic și cu adevărat democratic. Înfrățirea unei asemenea Germanii corespunde răzuiștelor întregului popor german. Înfrățirea Republicii Democratice Germane intruchipează marea luptă pentru libertate și drepturi cu adevărat democratice dusă de-a lungul anilor de poporul german. R. D. Germană ocupă un loc trainic în familia țărilor democratice și iubitoare de pace.

Anularea tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic

La propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și în urma avizărilor date de comisiile pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalității, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît să anuleze ca nemaifiind valabile tratatele anglo-sovietic și franco-sovietic.

Cele două puteri apusene — Anglia și Franța — au încălcat prevederile cuprinse în tratatele încheiate de ele cu Uniunea Sovietică în timpul celui de al doilea război mondial. Atît Anglia cit și Franța au devenit participante la acordurile de la Paris, care duc la refacerea militarismului german și creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Totodată Anglia și Franța au încheiat o alianță militară cu Germania apuseană remilitarizată îndreptată împotriva Uniunii Sovietice. Asemenea acțiuni ale celor două puteri apusene sînt o încălcare directă a tratatelor încheiate de ele cu Uniunea Sovietică.

Conferința de la Varșovia

La 11 mai și-a deschis lucrările — la Varșovia — consfătuirea statelor participante la Declarația de la Moscova din 2 decembrie 1954.

La consfătuirea de la Varșovia iau parte delegații guvernamentale ale Uniunii Sovietice, R. P. Polone, R. Cehoslovace, R. D. Germane, R. P. Ungare, R. P. Romîne, R. P. Bulgaria, R. P. Albania și un observator al guvernului R. P. Chineze. În timpul consfătuirii vor fi discutate probleme privind încheierea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între cele 8 state și organizarea comandamentului unificat al statelor participante la tratat. Aceste măsuri se iau ținîndu-se seama de primejdia ce s-a creat în Europa prin ratificarea acordurilor de la Paris, care înseamnă refacerea militarismului german.

Delegația guvernamentală a țării noastre la conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa este condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri.

PE SCURT

● La 9 mai au declarat grevă de o zi, 2 milioane de muncitori agricoli italieni care cer respectarea legii cu privire la plata indemnizației de șomaj.

● În Grecia au fost anunțate noi majorări la impozitele fiscale și așa destul de împovărătoare. Impozitele directe au fost majorate cu 20 la sută.

● În regiunea marilor cîmpii aflate în partea de miazăzi și apus a S.U.A., milioane de acri de pămînt au devenit neproductivi din cauza unei secete continue și a vînturilor.

● Personalități de seamă din S.U.A. au întocmit o petiție pe care au trimis-o lui Eisenhower în care se cere să se inițieze tratative în vederea menținerii păcii și interzicerea armelor deucidere în masă.

A. SIMOVICI

O seară la colțul roșu din Mărculești

Responsabilul colțului roșu organizase cu grijă sfatul din această seară.

Se adunaseră aici peste 200 colectivști spre a vorbi despre cîteva din problemele campaniei de însămîntări. Reuniunea începu cu discutarea unei frînturi din viața colectivului, a unui fapt petrecut cu cîteva zile înainte pe ogoarele gospodăriei.

...Natalia Radu, din echipa fruntașă a tovarășei Stanca, terminase printre primii de însămîntat porumbul pe totul ce-i fusese repartizat. A privit

tarlăua întreagă cu răspunderea omului care citește și cunoaște acum bine ce înseamnă să fii colectivist, cu răspunderea omului stăpîn pe acest pămînt, pe roadele lui. A cercetat cu inimă caldă de soră cum stau și ceilalți colectivști cu lucrul. L-a zărit pe vecin, pe tovarășul Constantin, cam posomorît. Din suprafața ce o avea de însămîntat cu porumb, mai avea o grămadă. Femeia își aminti într-o clipă de o întîmplare asemănătoare despre care citise de curînd la colțul roșu că se petrecuse într-un colhoz

sovietic. Ea se apropie și spuse simplu că vrea să-l ajute. La început cam mindru, tovarășul Constantin răspunse că ziua e mare și pînă-n seară e timp berechet.

— Da' dacă pornește iar ploaia? întreabă femeia cu cuvinte sincere, izbucnind din dorința de a munci oricît, numai de a grăbi însămîntatul.

După cîteva clipe porneau alături la muncă.

Tineri și vîrstnici erau acum tare mîndri de Natalia lor. După ce a ascultat cuvintele lui D. Nișu, președintele gospodăriei, Ion Duncă ceru cuvîntul, dar nu spuse decît atît: „Cinste ei! Să luăm exemplul de la această femeie înmoasă!”.

Cu aceeași căldură au vorbit în seara aceea, la colțul roșu, și agronomul Mircea Busuioceanu și Oprea St. Nicolae și alții. Patru zile după întîlnirea aceasta, președintele gospodăriei comunica spre bucuria tuturor, raionului de partid Slobozia: „Argajamentul luat a fost îndeplinit. Gospodăria colectivă din Mărculești a terminat însămîntarea întregii suprafețe de pămînt în cuiburi așezate în pătrat, cu trei zile înainte de termen”.

S P O R T

Concursurile Sportive ale Tineretului

La poalele culmii Codrului din munții Apuseni, se află Moneasa. O comună ca multe altele, cu oameni tare harnici, Tineretului de aici îi place atît de mult jocul de șah, încît la „Concursurile Sportive ale Tineretului” au pornit să se întrecă vreo 50. E greu de ghicit care vor fi cei trei participanți la faza a doua intercomunală. Pînă acum, Balint Ion, gestionarul cooperativei, și-a învins toți adversarii. Același lucru au reușit și Bogdan Ghiula și Papoi Alexandru și Braghină A. Cu siguranță că întîlnirile dintre ei vor decide pe cei trei.

Cei din Moneasa se mîndresc nespun cu șahiștii lor. Echipa lor formată din 10 șahiști, a învins rînd pe rînd echipele școlii profesionale D.G.R.M., a comunei Dezna, a satului Rănușa. Curînd va întîlni și echipa raionului. Și acolo, la Gurahonț poate va fi din nou învingătoare, căci în Moneasa sînt șahiști nespun de pricepuși.

Pregătiri pentru cel de al V-lea Festival

Pregătirile pentru cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care se va ține la Varșovia, se desfășoară cu deosebit entuziasm. Pe buzele tinerilor din lumea întreagă flutură numele orașului Varșovia. Cuvintele păcii și prieteniei însuflețesc munca tuturor tinerilor care doresc să-și făurească un viitor fericit.

R. P. POLONĂ

Muncitorii, țărani și studenții polonezi vor să-și găzduiască oaspeții cât mai bine și să le arate succesele lor în muncă, în învățatură, în viața socială și culturală. De aceea, în numeroase cămine culturale din orașe și sate se învață dansuri populare, cîntece, se fac cusături și sculpturi. Tineretul polonez vrea să arate lumii întregi bogăția fără margini a creațiilor și a artei populare.

Varșovia a devenit un șantier de lucru. Se amenajează parcuri și grădini. Lucrătorii zoresc terminarea clădirii Filarmonicii, a Palatului Culturii dăruit de Uniunea Sovietică și a celor două stadioane, care vor putea cuprinde 140.000 spectatori. Mii de tineri muncesc pentru ca în cinstea Festivalului, Varșovia și întreaga Polonie, să îmbrace vestmintele sărbătorii.

ANGLIA

Mulți participanți la cel de al IV-lea Festival din București își amintesc cu vie admirație de corul tineretului din Londra, care a luat premiul al III-lea. Dar de atunci tinerii coriști londonezi au făcut progrese, îmbunătățindu-și mult repertoriul și interpretarea cîntecelor. Dorința lor este ca la Varșovia să se prezinte și mai bine ca la București.

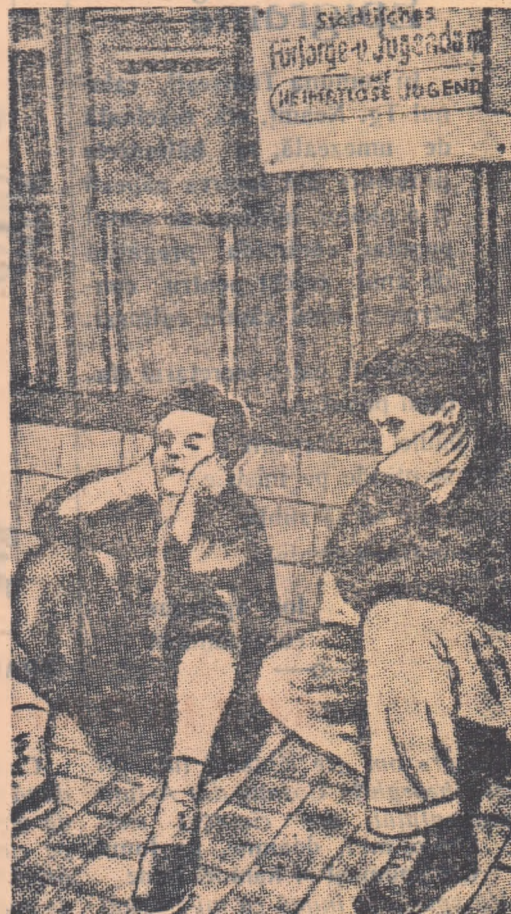
PROGRES

S-au scurs zece ani de cînd au fost zdrobiți fasciștii. Multe popoare scăpate atunci de sub jugul lor, și-au croit o viață nouă, fericită. Un drum al progresului și bune stări, al păcii și înfrățirii. Alte popoare au intrat sub jugul imperialiștilor americani. La fel de înrăiți dușmani ai libertății, ca și înaintașii lor hitleriști, imperialiștii americani au obligat țările subjugate să urmeze calea mizeriei și a foametei, a pregătirilor războinice.

Fotografiile pe care le publicăm sînt numai cîteva imagini ale acestor două lumi, dar îndeajuns de grăitoare pentru a ne putea da seama de adevăr.

In cele două fotografii de sus vedem aspecte din viața liberă și fericită pe care o duc tinerii din țările de democrație populară. In prima fotografie se poate vedea un grup de eleve de la o școală medie de farmacie din R. D. Germană. Ele își îmbogățesc cunoștințele prin experiențele pe care le fac în laborator. In a doua fotografie vedem un tînăr muncitor chinez primind îndrumări de la mecanicul Van Tun-lun, cunoscut meșter de la combinatul metalurgic Anșan.

Tineri din Germania apuseană vagabondind pe străzi, în căutare de lucru.

Tînăr japonez crunt bătut de poliție. El a fost invinuit că ar fi luat parte la o manifestație împotriva ocupanților americani.

Nu de mult, un ziar francez a reprodus o fotografie în care puteau fi văzute două chiuvete: una de culoare albă, iar alta neagră. Probabil că pînă aici încă nu vi se pare nimic deosebit. Dar dacă vă vom spune că aceste două chiuvete, care erau folosite într-o unitate militară americană, aveau menirea să-i separe chiar și la băutul apei pe soldații americani albi de cei negri, atunci vă veți da seama ce vrea să arate fotografia publicată de ziarul francez.

Soldatul american negru a avut în timpul războiului dreptul să-și verse singele alături de albi, dar acum n-are măcar dreptul de a bea apă împreună cu ei. Deci separarea albilor de negri nu numai în case, școli, pe stradă, în autobuz, la lucru, în căsătorie, în politică, ci și chiar la băutul apei. Astfel de barbarii se mai pot petrece în se-

colul nostru în Statele Unite ale Americii.

Din îndepărtata Americă, străbătînd oceanele, se aud strigătele de disperare, dar și de revoltă ale milioaneilor de negri prigoniți de blestemata „civilizație” americană. Ura de rasă, propăvăduită cu ardoare de Hitler, este azi deosebit de mult susținută de bogătașii din S.U.A. Pînă și un preot catolic american și anume A. Cullen a declarat că „I-a venit să se ascundă de rușine”, cînd și-a dat seama la ce tratament barbar sînt supuși indienii din S.U.A. de către autoritățile americane. In așa zisa democrație americană există rinduieli cu adevărat sălbătice; pentru cei care vorbesc limba engleză, de pildă, sînt rezervate cartiere, vagoane, restau-

Ce este rasismul

Răspundem întrebărilor puse de mai mulți cititori în legătură cu această problemă

rante separate. In ceea ce privește pe acei care au culoarea pielii mai închisă, adică negrii, ei pot plăti cu viața îndrăzneala de a călători în același vagon de tren cu un american „alb”, sau de a mîncă împreună cu el într-un restaurant.

Veți întreba cu ce scop propovăduiesc cercurile guvernante americane ura de rasă, de ce au făcut din rasism o bază a politicii lor? Pentru a abate pe oamenii muncii de la lupta împotriva imperialismului, pentru a-i împiedica să realizeze o unitate în această luptă. Imperialiștii americani vor să-i așeze pe oamenii simplii împotriva altora, folosindu-se pentru aceasta de deosebirile de culoare, limbă sau religie.

Dar în afară de asuprirea minorităților naționale

din interiorul S.U.A., imperialiștii americani, ca de altfel și imperialiștii englezi și francezi, duc o politică de lărgire a teritoriului țărilor lor pe calea cuceririi de teritorii străine. Ei susțin, de pildă, că există națiuni „superioare” și națiuni „inferioare” și că acestea din urmă trebuie să îndure asuprirea și umilirea națională din partea națiunilor așa zis „superioare”. Imperialiștii americani susțin că numai națiunile care vorbesc limba engleză sînt națiuni „superioare”, cărora trebuie să li se supună toate celelalte națiuni. Lacomii și singeroșii, imperialiștii americani și englezi și-au creat nemăsurata lor avuție nu numai pe calea exploatării oamenilor muncii din propriile lor țări, ci și pe calea jefuirii altor nați-

uni, scaldîndu-se în singele popoarelor coloniale. Popoarele din țările coloniale, care zac sub călcîiul imperialismului american și englez, suferă cumplit din cauza foamei și a bolilor.

Popoarele coloniale sînt hotărîte să se elibereze de cătușele exploatării, să-i alunge pe colonialiștii americani, englezi sau francezi din țările lor. La conferința țărilor Asiei și Africe, care a avut loc de curînd la Bandung, s-a auzit cu tărie glasul celor 1.400.000.000 de locuitori ai celor două continente, care au infierat politica rasistă a imperialiștilor.

Conferința de la Bandung a arătat, fără putință de tagadă, că arzătoarea dorință a popoarelor de a se elibera de sub jugul exploatării coloniale este de o mie de ori mai puternică decît orice deosebire de culoare, limbă sau naționalitate.

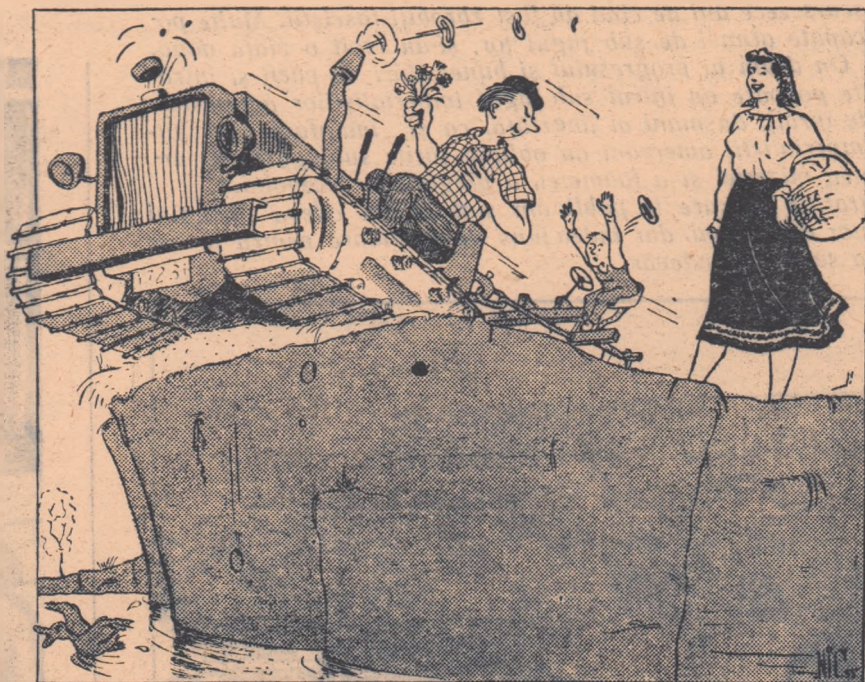
Epigramă

In comuna Timișești, raionul Tg. Neamț, stă, măcinată de umezeală, în băltoacele provenite din topirea zăpezii și a ploilor, aproape de sfatul popular, cărămida pregătită de anul trecut pentru construirea unui cămin cultural.

Zidarii, către secretarul sfatului popular :

Tii! bădie, ce dospeală!
Cum se-ntinde pe mistrie!
Inc-un pic să se subție
Și-i bună de tencuială.

Ion Apetroae
corespondent

TRACTORISTUL: — Pentru tine, merg pînă la capătul pămîntului...

SCRISORILE LUI ILIE POZNAȘU

Fiecare om are cîntecul lui. Și baci Gheorghîță Cosma, din Aciușa Gurahonțului are cîntecul său.

Dragu-mi-i, doamne, pe lume
Cai spumoși și hamuri bune

Vă spun din inimă că mi-s dragi și caii lui baci Gheorghîță și cîntecul ce-l zice dumnealui. Dar pe el nurlaud. Păi omu ăsta, dragă tovarășe, nu umblă ca oamenii, zăucrede-mă. Cînd pune caii la căruță, s-a terminat, nu mai vede drum și trece, frăție, pe unde-s semănăturile mai frumoase. Oamenii, necăjiți, l-au ocărit :

— Mă, Gheorghîță, și-ți-ar obiceiul al dracului. De ce treci cu căruța peste holdele noastre? Păgubim noi, păgubește și țara.

— Ce vrei, mă? Io-s sloboacă ca pasărea ceriului și umbriu pe unde-mi place.

Da' și eu i-am făcut-o dăunazi lui baci Gheorghîță. L-am luat către seară cu vorbă dulce :

— Baci Gheorghîță, vreau să văd cum îți arată holdele.

— Ai auzit Poznașule că am cai buni, hai? Vrei să te duc cu căruța, hai?

— Lasă baci Gheorghîță, mergem pe picioare. Luăm aer și mai stăm la taifas.

Baci Gheorghîță îmi zise :

— Dacă dumitale și-i drag de mine, iacă, mă duc să-ți arăt holdele. Da' un deț de răchie tot îmi plătești.

Ca să nu-i stric voia, i-am plătit două sute de grame de rachiu, fiert de două ori, după care am pornit pe cîmp. Pe baci Gheorghîță l-a prins băutura. Vorbea ca un aparat de radio cu paraziți.

Face către mine :

— Hai pe-aici, că am croit eu drum nou peste holde. Eh, dacă aș fi acum cu căruța, ce cîntare și-aș mai zice.

Amurgise binisor, cînd am ajuns pe pămîntul lui Gheorghîță Cosma. Vesel tare, omul se lăuda cu frumusețea unui lan de griu. L-am lăsat eu să se laude și pe cînd se întuneca l-am trecut binisor pe ogorul vecinului. Baci Gheorghîță îi dădea înainte cu vorbe și credea că-i tot holda sa.

Ajungînd într-un loc unde griul era fărîmat de roate de căruță, îi zic lui Cosma :

— Bine, înțeleg să strici cu roatele holdele vecinilor, da' de ce strici și holda ta?

— Ce vorbești frate? sare el. Eu nu calc decît grînele și trifoiștile vecinilor.

— Ia te uită și dumneata — fac eu. — Nu m-ai adus pe pămîntul ce-l stăpînești?

— Ba da!

— Privește atunci! Scapăr un chibrîț și-i arăt griul pe care roțile îl îngropaseră, apoi am continuat :

— Aici ai pierdut cam la 50 de kilograme.

— Ba mai mult — răspuse Cosma supărat.

— Ei, ce să-i faci? La alții ai stricat și mai mult. Ai păgubit tare statul.

După o vreme de gîndire, Cosma îmi grăi :

— Nu-mi dau seama cînd am făcut isprava. Poate că alaltăieri, cînd am cîntit un pahar mai mult... — Apoi se răsti la mine. — Ia umblă mai încet prin griul meu! Ce tropăi și te invîrți, ca Vodă prin lobodă? Să ieșim cu băgare de seamă la drum.

— Ce drum Gheorghîță? Li răspund eu. — Ție îți place să umbli mai mult prin holde. Nu mă mișc de aici pînă nu fâgăduiești că te îndrepti.

— Fâgăduiesc Poznașule, numai pășește încet.

Ajunși pe drum, i-am zis :

— Așa-i că se merge mai bine pe drum?

— De bună seamă.

— Ei, atunci pe drum să mergi mereu, și pe jos și în căruța. Căci oamenii merg pe drum. Da-ia sint oameni.

P. S. De fapt pozna asta încă nu i-am făcut-o eu lui Gheorghîță Cosma, dar de i-o făceam, așa-i spuneam. Făcută sau nefăcută, pozna-i bună, că nu degeaba mi se spune mie

ILIE POZNAȘU

Vorbe vechi... cu tîlcuri noi

Foarte mulți țărani muncitori s-au constituit în asociații simple :

Pe tarlale mulți se-adună
Și se-avîntă voinicește,
Fiindcă știu zicala bună :
„Unde-s mulți, puterea crește”.

De cu zori și pînă-n seară,
Seamănă, grăpează, ară,
Că-i o vorbă foarte-adîncă :
„Cin' nu lucră, nici nu mîncă”.

Umor din gazetele de perete de la sate

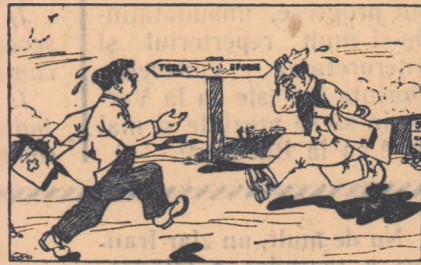
Unor vînzători din cooperativele sătești care, preocupați de grija de a ieși bine la „inventar”, vînd cu scădere de cîntar și încasează plus de numerar, cum a făcut și Filip Ion, gestionar din satul Lăschia, raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare :

La cîntar, dragă Ionică,
Te pricepi : din kilograme
Neglijezi cîteva grame
Și vinzi cu... „ocaua mică”.

Cînd primești în schimb produse,
Alte „greutăți” sînt puse
Pe cîntar — și sînt ușoare,
Fiindcă — după cele spuse,
Cumperi cu... „ocaua mare”.

Al. Bălănescu
corespondent

Secția agricolă raională Negru Vodă a numit pe agentul veterinar Gh. Cocor, care locuiește în Tuzla, să facă servicii la Eforie, iar pe agentul veterinar Gh. Băcioiu din Eforie, la Tuzla.

— Așa nu mai merge. Trebuie să facem măcar un schimb de... locuințe!

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (46)

Desen : C. Florian
Text : St. Filip

Moș Ardei :
Cînd citesc mă prinde-obida,
Nu-mi mai arde de culcare :
„Pentru grîne, pălămida
E dușmanul cel mai mare”.

Pălămida :
Nu știi vorba cea adîncă?
Neplivit de crește lanul,
„Buruienile mînîncă
Din strachină cu țăranul”.

Soarele deabia răsare...
Unii încă dorm prin sat.
Moșul unde-o fi plecat
Cu oticul la spinare?

Moș Ardei :
— Ce te-nfurii ca otrava?
Din acest moment, s-a zis!
Nu te las să faci isprava
Ce-o spuneași azi-noapte-n vis.